

ЄМЕЛЬЯНОВА Євгенія Василівна (15. 05. 1924, с. Слободище Орлов., нині Брян. обл., РФ) — майстриня художньої вишивки. Дружина [В. Ємельянова](#). Народний майстер декоративно-ужиткового мистецтва (1983). Диплом 1-го ступеня ВДНГ УРСР (1990). Закін. Рівнен. пед. інститут (1968). Працювала кер. гуртка худож. вишивки Палацу дітей та молоді (Рівне, 1957–99). Учасниця обл., всеукр., міжнародних художніх виставок

від 1977. Персон. — у Рівному (1982, 1984, 1994). Займається моделюванням сучас. укр. нар. одягу, використовуючи старовинні зразки поліс. вишивки (занизування, вирізування, низинка, різні види мережок) у поєднанні із сучас. вимогами. Окремі роботи зберігаються у Рівнен. краєзнав. музеї, Музеї нар. архітектури та побуту (Київ), музеях РФ, Болгарії, Куби. Вишиває рушники, чол. та жін. сорочки, сукні, серветки.

Основні твори

скатертина «Віночок» (1957); фартух «Поліська співаночка» (1963); жін. сукня «Радість» (1965); рушники – «Весільний», до сторіччя з дня народж. В. Леніна (обидва – 1970) та Лесі Українки (1971), «Троянди» (1980), «Батьківщині миру і праці – слава» (1983), «Салют, Перемога!» (1985), до 50-річчя Перемоги (1995); жін. блузи – «Святкова», «Юність» (обидві – 1982); чол. сорочка – «Звитяжні вогні» (1990); декор. панно – «Край поліський» (1994).

Рекомендована література

1. Смирнова Т. Кольори радості // Червоний прапор. 1982, 25 трав.

[В. А. Качкан](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Ємельянова Євгенія Василівна / В. А. Качкан // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17720>. - Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).